

REPUBLIKA

DUBEN 2004

ČÍSLO 12a/ROČNÍK XV

6 Kč

Je vstup do Evropské unie skutečnou výhrou, anebo nás všichni jen klamali?

V roce 2004 se EU změní z patnáctky na pětadvacítku. Osudový rok pro Evropu.

Evropská unie se po rozšíření stane největším hospodářským blokem na světě. "Bude větší než někdejší říše římská", poznamenal před časem německý ministr zahraničí Joschka Fischer. Otázkou ovšem zůstává, zda bude také tak silná. Skeptici bručí, že tato říše začala slábnout hned poté, co dosáhla své největší expanze.

Skutečně, počet obyvatel EU bude po rozšíření z patnácti na pětadvacet vyšší než 450 milionů. Ovšem hospodářská výkonnost unie se zvýší o pouhých pět procent. Čistě statisticky vzato, unie dokonce zchudne. Uvádí se, že o 12%. Všechny deset přístupujících zemí dohromady dá sotva výkon nizozemské ekonomiky.

Samozřejmě že to, co je pro stávající unii jistým oslabením, je pro přístupující země bezesporu jedinečnou historickou šancí. Ekonomové z britské Economist Intelligence Unit počítali a dospěli k názoru, že pokud hospodářství přístupujících zemí poroste dvojnásobnou rychlostí než ekonomiky stávajících patnácti, doženou je za padesát let.

To ale ještě není důvod k přehnanému pesimismu. Pokladny unie už nejsou tak plné, jako v dobách předchozího rozšíření, ale i tak už samotný akt vstupu přináší novým členům zálohu důvěry u investorů a podněty pro hospodářský růst.

Deutsche Bank uvádí ve studii o vlivu rozšíření na ekonomiky přístupujících zemí, že to postřečí jejich hospodářský růst o půl až tři čtvrtě procenta ročně. Už teď je jejich dynamika vyšší než u stávajících členů, byť vychází z nižšího základu. Evropská komise letos očekává růst ekonomik přístupujících zemí kolem

3,8%. To už je zajímavá hodnota.

Ale existují také rizika, která se zřejmě projeví až nějaký čas po přijetí nových členů. Především se začnou pomalu, ale jistě, rozpadat jejich tzv. komparativní výhody, které lákaly investory v minulosti. Např. pověst zemí s lacinou prací a jinými vstupy. Zatím stále ještě dostává dělník v Estonsku jen desetinu, v Polsku čtvrtinu a v "nejdražším" Slovinsku jen třetinu průměrné hodinové mzdy, za jakou se pracuje v unii.

I to zřejmě bzude brzy minulostí. Např. v Maďarsku vzrostly mzdy v meziročním srovnání o dvanáct procent.

Nejinak tomu bude i v jiných oblastech. Zavádění a především přísný dohled nad dodržováním evropských ekologických, sociálních a dalších standardů zvedne výrobní náklady. Podnikatelé reagují rychle. Už teď konstatuje Evropská banka pro obnovu a rozvoj pokles zájmu o přímé zahraniční investice v přístupujících zemích poprvé za sedm let. Maďarsko už loni, poprvé od pádu komunismu, dokonce investovalo v zahraničí více než zahraniční investoři v Maďarsku.

Ovšem daleko spíše než ekonomická nedostatečnost straší stávající země EU představa, že s rozšířením se k nim dostanou nekalé praktiky v podnikání, rozšíří se korupce a dojde k pronikání kriminality. Jistě, to jsou věci, ze kterých jde strach. Pod rukou jsou slyšet hlasy, že se s přijetím nových členů mělo ještě nějaký ten rok počkat.

Obavy se promítly třeba do toho, že občané nových členských zemí budou ještě nějakou dobu při přejezdu přes schengenskou hranici předkládat cestovní pasy.

Stejně tak si chtějí "staří" členové, až na výjimky, chránit svůj trh práce. Právě na nátlak Německa, které je vesměs nejdůležitějším obchodním partnerem přístupujících zemí, až na sedm let.

Takže občané přístupujících zemí se nestanou plnoprávními v rámci unie. To může bolet. Dokonce tolik, že to vyvolá i pocity roztrpčení. A ty by mohly ohrozit podstatu unie spíše než ekonomická slabost. Vždyť pro většinu z těch, kdo hlasovali v referendu o vstupu do EU, bylo "evropanství" vyjádřeno v heslu Zpět do Evropy tím hlavním podnětem pro vyslovení souhlasu.

V každém případě je letošní rozšíření EU hotovou věcí. Otázkou zůstává, kde se vlastně Evropa zastaví. Bulharsko a Rumunsko by se rády připojily už v roce 2007. Naděje, ale zatím neterminované, si dělají také Chorvatsko, Srbsko, Černá Hora. Na dveře unie vytrvale a už dlouho klepe Turecko.

A komisař odpovědný za proces rozšiřování Günter Verheugen, by měl začít ještě koncem ledna vyjednávat v Tunisku. Zatím platí, že by se rozšiřování mělo zarazit o Rusko. Ale kdo ví, jak se situace nakonec vyvine. A kdo dokáže říci novým kandidátům: "Ne, už se to nedá zvládnout"? Takový politik v Evropě zatím není.

A.V.

Komunisté nepatří do EP

V poslední době vidáme stále častěji na obrazovce vrcholné představitelů KSČM při různých diskusních pořadech. A to nejen ve státní televizi. Komerční stanice se rovněž předhánějí v servilitě vůči komunistům, kteří si tak dělají bezplatnou předvolební reklamu. Naposled šéf komunistů Grebeníček dne 15.2. 2004. V této souvislosti chci připomenout zprávu z Evropského parlamentu, že prý nebudou k volbám do EP připuštěni z přístupujících zemí, za žádnou cenu lidé, kteří se exponovali v komunistickém režimu. Jak je tedy možné, že mohou kandidovat čeští komunisté, kteří přiznávají kontinuitu s bývalou KSČ? Tito vedoucí představitelé KSČM bývalí svazáci, dnes nepokrytě obhajují lumpárny minulosti. Příkladem toho je právě zmíněný soudruh Grebeníček, který říká, že jeho otec zločinný estébák (gestapácké metody), jenž mučil lidi, byl vlastně dobrý člověk. Potom to ale „zabálme“, protože esesáci z Osvětimi měli také rádi své děti a zvířata. Tudíž to byli zřejmě, podle výkladu komunistů, seriózní a hodní lidé. Co na tom, že zabíjeli cizí děti. Plně chápu soudruha Grebeníčka, že se snaží obhájit svého rodiče, ale vše má své meze. Komunisté také odvezli z bytu zatčené rodiče, počkali až dítě v kolébce zemře hladem a pak měli ještě tu drzost obvinít zatčenou matku ze zanedbané povinné péče o dítě. Tito soudruzi dodnes vyřvávají na svých májových a jiných oslavách, že z demokracií zatočí. Prodávají se zde dílka, oslavující sovětské i české vrahy Stalina a Gottwalda. Je to protizákonné, ale nikdo ani nemukne. Jakmile se však dostaví nějaký potenciální kupec a dovolí si přirovnat kriticky Stalina k Hitlerovi, okamžitě je zde pokus o lynč ze strany komunistů. Přivolaná policie nakonec „sbalí“ demokrata, který si dovolil „hodně“ komunisty přirovnat k nacistům. Přitom slovo „genocid“ vůbec neznamená „soukmenovec“, jak to do nás komunistická propaganda 40 let hustila, ale právě toto označení znamená jen a jen „soudruh“. Proto si také, před napadením SSSR v r. 1941, komunisté s nacisty výborně rozuměli. To, že byl nakonec popraven „národní hrdina“ Julius Fučík na věci nic nemění. Popraven byl až v r. 1943, kdy už byli nacisté s komunisty ve válce.

Málokdo ovšem zaregistroval, že v ilegálním odboji vedli komunisté boj o „koryta“ mezi sebou, a že soudruh Fučík udal celé bývalé vedení KSČ Gestapu zcela dobrovolně a bez mučení. Slavná „Reportáž psaná na oprátce“ jsou jen kecy bolševické propagandy. Nebo že by esesácký dozorce skutečně pomáhal komunistovi? Ale to by jen potvrdilo, že nacisté a komunisté byli „soukmenovci“ (?) a spolupracovali spolu při vyhlazení

Soudruh Telička a soudruzi "lidovci"

Přestože ještě před nedávnem vyřvávali představitelé EU do světa, že nelze volit a hlavně ne jmenovat bývalé exponenty bolševického režimu z přístupujících zemí bývalého východního bloku, dnes je všechno jinak.

Po debaklu s kandidátem na post evropského komisaře Kužvartem, který odmítl přijmout koryto, které mu vyprosil "soudruh Volod'a" Špidla, se s návrhy na dalšího kandidáta roztrhl doslova pytel. Ač nesnáším soudruhy z ČSSD, musím přiznat, že se mi zalíbil Kužvartův přístup. Vládní poskoci mu totiž přislíbili vyprosit post pro životní prostředí. S tímto Kužvart, jako bývalý ministr životního prostředí souhlasil, neboť problematiku zná. Ale zřejmě byl nemile překvapen, když zjistil, že má být přidělen do resortu, kterému ani trochu nerozumí. A tehdy se zřejmě pokusil zachovat jako "chlapek", ač je to v dnešní době u špičkového politika vzácnost. "Čemu nerozumím, do toho se nepletu". Marně byl svými soudruhy přesvědčován, že o nic nejde. Vždyť je zde pouze dobře placené "koryto", kde bude jen do počtu. Tehdy dobře placený poslanec v sobě našel zřejmě poslední zbytky svědomí a řekl kategorické "ne".

Okamžitě se na něho sesypala sprška špíny od všech závistivců a hlavně "brouků Pytlíků", kteří ho obvinili z neznalosti cizích jazyků. I kdyby to byla pravda, plat evropského funkcionáře sestává i z příspěvku na vlastního tlumočnicka a překladatele do jazyka, který nezná. Což znamená, že v případě znalosti jednoho jazyka EU by se zákonitě měl vzdát těchto peněz ve prospěch třeba charity.

Připomíná mi to vzdálené některé renegáty SPR-RSČ, kteří nejprve podepsali, že část svých poslaneckých platů věnují na charitativní účely a po svém zvolení spustili křik, že je chce dr. Sládek připravit o jejich těžce "vysezené" peníze.

V případě EU začaly posléze na světlo světa vylézat další fakta. Mezi jinými i to, že to byl zřejmě koalici partner ministr zahraničí C.Svoboda, který se přičinil o změnu názoru předsedy evropské komise Prodiho. Nyní strká hlavu do písku, podle hesla "Já nic, já muzikant".

A tehdy se začaly objevovat zajímavé návrhy, přičemž po vzoru "dědů (a bab) Vševedů" všichni rozumí všemu.

Kdo navrhl soudruha Teličku, je zatím tajemství. Možná jde o tajnou dohodu (?) KSČM a KDU-ČSL. Vždyť tyto proudy měly k sobě v "Česku", přes zdánlivé rozpory, vždy blízko. Z klerikálů se stávali "soudruzi" faráři a za komunistů mohl člověk vidět velkou část funkcionářů KSČ v kostele ve frontě u zpovědnice. Příkladem toho je právě bývalý socialistický notář Svoboda. Dříve měl za komunismu jiného boha, než teď. To proto, že tito lidé musí mít neustále nějakou "modlu". Důležitě je, jak prohlásil kdysi významný funkcionář katolického kléru: "Spojme se třeba s ďáblem, abychom společně vytvořili boží dílo".

Konec konců i italsí mafíáni jsou hluboce věřící lidé. Napřed zmasakrují své odpůrce, pak se jsou vyzpovídat a je jim odpuštěno. Pochopitelně za patřičný obolus. A jsme u odpustků, proti kterým brojil už Jan Hus.

Inu, jak je vidět, i středověk má dnes v EU své následovníky. doc

Kdo seje vítr sklízí bouři

Zástupci světové a evropské židovské obce vyzvali EU, aby monitorovala antisemitismus

Při debatách na v médiích oblíbené téma antisemitismu by bylo vždy dobré si připomenout slova zesnulého vynikajícího českého herce Miloše Kopeckého. Ten kdysi prohlásil a naše noviny jeho výrok již několikrát citovaly, "Jděte už do s antisemitismem nebo ho tady vypěstujete." Velmi odvážná a především velmi moudrá slova. Různé organizace za mohutné podpory médií si však nedají pokoj a neustále provokují svými nehoráznými požadavky a zkreslováním skutečnosti. Nyní je oblíbeným terčem těchto bojovníků proti antisemitismu, kterým čouhá jako sláma z bot sionismu Evropská unie.

Zástupci světové a evropské židovské obce vyzvali EU, aby monitorovala antisemitismus a zakročila proti němu. Do sporu se dostali na bruselské konferenci k antisemitismu představitelé židovských obcí a EU. Předseda židovského kongresu Cobi Benatoff řekl, že unie je liknavá vůči projevům nepřátelství vůči Izraeli a Židům. Organizátor akce, předseda Evropské komise Romano Prodi kritiku odmítl.

"Příšera antisemitismu je zpátky v Evropě. Mám pocit, že historie se opakuje. Historie Evropy je trváním předsudků vůči Židům. Jejich persekuce v případě jakýchkoliv hospodářských nebo ideových nesnází," řekl předseda Evropského židovského kongresu. Předseda Evropské komise označil Benatoffův výrok za přehnaný a nevěrohodný. "Dnešní Evropa není kontinentem z roku 1930 nebo 1940. Bylo by falešné ji tak vnímat. Jsme společností, jež respektuje kulturní a národnostní mnohost. Jsme společností menšin," řekl Prodi.

Předseda výboru Světového židovského kongresu Israel Singer oponoval odkazem na loňský průzkum Eurobarometru, který ukázal, že většina Evropanů pokládá za největší hrozbu pro světový mír Izrael. Právě kvůli tomuto průzkumu a následným obviněním Evropanů z antisemitismu zorganizovala Evropská komise veřejnější konferenci se zástupci židovských obcí.

"Politika EU vůči krizi na Blízkém východě je nevyvážená a vytváří mylný dojem, že za násilí může izraelská vláda.

Ačkoliv televize přináší neustále svědectví o krvavých palestinských atentátech v Izraeli, Evropané si myslí, že viníkem násilí jsou Židé," řekl Singer.

Politolog Centra pro studium evropské politiky v Bruselu Michael Emerson si myslí, že kritika unijní politiky vůči Izraeli není nic nového a dala se čekat. Údaje Eurobarometru, jež Evropská komise nechtěla nejprve loni na podzim zveřejnit, jí jen daly novou rozměr. "Současná pravicová vláda v Izraeli bere EU jako spojence teroristů, což nebyla nikdy pravda. Unie si jen myslí, že bez respektu ke všem stranám konfliktu se nedá dohodnout mír," říká.

Zástupci židovských obcí na konferenci připomněli nedávný rozhovor francouzského prezidenta Chiraca pro deník Jedit Achronot. Chirac v něm odsoudil stavbu 700 kilometrů dlouhého bezpečnostního plotu na hranicích území palestinské samosprávy a Izraele. "Trasa bariéry je v rozporu s mezinárodním právem," řekl tehdy Chirac. "Evropská unie nebere v úvahu realitu. Obyvatelé jsou denně konfrontováni se zlem a terorem. Jen reagují na situaci," řekl Singer.

Předseda Evropské komise účastníkům připomněl, že Francie má v Evropě jedny z nejtvrdších zákonů proti diskriminaci. Francouzská vláda loni odsoudila atentáty na synagogy a židovská centra a zakázala také příjem islámského televizního vysílání, jež bylo antisemitické.

To, že se vztah židovské komunity vůči EU v poslední době zhoršil, doložil ale výrok nositele Nobelovy ceny za mír Elieho Wiesela. "Nechci být nespravedlivý a přehnaně kritický, ale mám velké obavy o Evropu. Stín antisemitismu žije."

Další dva řečníci, kteří měli na konferenci úvodní a závěrečné slovo, vyzdvihli přístup USA vůči židovské komunitě a Izraeli. "V USA nazývají zlo zlem a teror terorem. V Evropské unii se občas dobro a zlo zaměňují."

Představitelé židovských obcí na závěr konference vyzvali unii, aby proti "rakovinnému bujení antisemitismu" přijala tvrdá opatření. Unie by měla jeho projevy monitorovat a každoročně o fenoménu zveřejňovat obsahlou zprávu.

Za několik týdnů se staneme členy Evropské unie. Doufáme, že náš hlas přispěje k tomu, aby se z tohoto svazku stalo společenství suverénních národních států, které se dokáží nejlépe bránit výše uvedeným nehorázným útokům. PePe

Trochu humoru

Jaký je rozdíl mezi politikem a holubem?
Žádný, oba všechno poserou a jsou chráněni!

Premiér Špidla se seje se svým kabinetem a radí se, co všechno ještě zdrazit a aby na něco nezapomněli, tak začnou zdrazovat podle abecedy: A auta, B benzín, C cigarety, D daně, E energii, F ??? Na F si nemohou vzpomenout. Dlouho do noci přemýšlejí, nakonec dostane nápad sám velký Vladimír: F zdrazíme "Fšecho"! Návrh byl poté jednomyslně schválen!

Reportér jednoho bulvárního plátku dělá v Praze na hlavním nádraží anketu. Zastaví se také u bezdomovce, který se právě hrabe v popelnici a ptá se ho: "Občane, jste pro Evropskou unii, nebo proti ní?" Bezdomovec, aniž by přerušil svou práci odpoví: "Já jsem pro guláš a pivu."

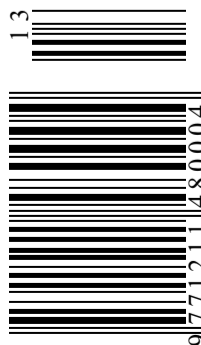
Současná situace naší ekonomiky:
Na Bahamách Kožený a doma kulový!

Víte proč muži nestárnou?
Protože berou výplatu, jako malí kluci. Jan Pekárek

nekomunistického odboje.

Ale dosti o tom. Předpis Evropského parlamentu, pakliže existuje, má svůj důvod. Komunisté se do západní Evropy nemohli dostat pomocí vojenské agrese, mají tedy v úmyslu dostat se tam na základě benevolentních demokratických zákonů. Ještě dnes mám k dispozici komunistický tisk, ve kterém jeden z předních vůdců KSČM uvádí, že: „Povstane opět jako Fénix z popela Evropa socialistických národů.“ A to napsal soudruh Ransdorf v době, kdy se oficiálně prezentoval jako odpůrce Evropské unie. I dnes nám v televizi tento člověk tvrdí, že důležitý je cíl. Prostředky mohou být různé. Ale to hlásal už soudruzi LENIN a STALIN. Že by měla pravdu TV NOVA, která ve svém pořadu TELE TELE zesměšňuje různé politické předáky? V posledním pořadu ze dne 15.2.2004 totiž uvádějí již zmíněného soudruha, který láká jiné poslance do sauny. Nemají si sEseubou nic brát a přijít úplně nazí. „Čest“, říká soudruh Ransdorf na závěr.

Že by další skrytý úmysl komunistů obrat někoho do naha? Tentokrát to bude zřejmě Evropská unie. Ale nikoho by to nemělo překvapit. Vždyť kdysi dávno si notovali společně s nacisty, že jim ,, zítra bude patřit celý svět“ doc

9 771211 480004

Rozdílnost prostředí není příčinou rozdílnosti IQ (spíše naopak) - část 3 - I.díl

Napadení, vraždy a loupeže

V USA v roce 1985 připadlo na Afroameričany 50% všech případů napadení a vražd a 66% zatčených pro loupeže, přestože tvořili 12% populace. Podle odhadů kriminologů se Afroameričan dopustí trestných činů, jako jsou vražda, znásilnění, vloupání nebo ublížení na zdraví, 10x častěji než bílý Američan. Kriminalita Afroameričanů stoupá s jejich početním zastoupením v té které populaci (Wilson a Herrnstein, 1985).*

* Vyšší kriminalita černých není omezena na muže. Např. Gary (1987) uvádí, že pravděpodobnost, že černá žena zavraždí svého manžela, je v porovnání s bílými Američany 8x vyšší.

Vězeňská populace

Gilliar a Beck (1995) uvádějí, že více než polovina vězeňské populace v USA je černá. V roce 1994 bylo z Afroameričanů nad 18 let uvězněno 6,75%, u bílých Američanů to bylo 0,86%. Taylor a Whitney (1999) uvádějí, že v USA je na 100 000 obyvatel té které rasy / etnické skupiny uvězněno 1571 černých, 688 Hispánků a 193 bílých.

Populární názory na viktimizaci černých

Někteří mají tendenci tvrdit, že černí se často stávají útokem bílých. Ve skutečnosti je to naopak. Levin (1997, s.293-295) sumarizuje:

- * Proporcionálně zabijí černí 22x více než naopak
 - * Černý 11x častěji znásilní bílou ženu než bílý černou
 - * 3% kriminality bílých je směřováno proti černým, ale 67% kriminality černých je směřováno proti bílým
- Rushton uvádí (1997a, s.243), že v průměru jeden z 38 černých každý rok násilně napadne bílého, černého napadne jeden z 2,298 bílých.

Kriminalita bílých límečků

Wilson a Herrnstein (1985) uvádějí, že černí jsou disproporčně zastoupeni i v kriminalitě bílých límečků, např. v roce 1980 bylo z celkového počtu odsouzených za podvody a padělání 33% černých, za zpronevěry 25% černých.

Kriminalita ve světě

Někteří lidé mají tendenci vysvětlovat si kriminální chování černých jako důsledek útlatku a ghetta. Pravděpodobnějším vysvětlením se zdá, že hlavním faktorem byla oddělená evoluce, která vedla k tomu, že normy pro bílé se černým jeví jako patologické a naopak. Důkazem toho by mělo být, že kriminalita černých je větší než bílých kdekoli na světě, a to včetně jejich domovských států. Rushton (1997a, s. 157-160) sumarizuje:

* podobné výsledky jsou např. v Londýně. Přestože je v populaci 13% černých, odpovídají za 50% kriminality. Tmaví europoidé z Pákistánu, Indie a Bangladéše, přestože jsou současnými imigranti, nemají vyšší kriminalitu než bílá populace.

* V Torontu tvoří podle neoficiálních statistiky černí 25% populace a jsou odpovědní za 32-40% kriminality. Imigranti z oblasti Pacifického Rimu jsou v počtech trestných činů zastoupeni méně, než by odpovídalo jejich počtu v populaci.

* Africké a karibské země hlásí dvojnásobný počet násilné kriminality (vraždy, znásilnění, vážné ublížení na zdraví) než evropské země a 3x více než země Pacifického Rimu.

Realita je taková, že kriminalita černých i v zemích, kde žijí téměř pouze černí, je srovnatelná s jejich kriminalitou v USA.

Kriminalita a strategie

Ellis (1987) uvádí univerzální demografické korelace kriminálního chování a znaků typických pro strategii.

1. Větší počet sourozenců (i nevlastních)
2. Rodiče nežijí spolu
3. Kratší doby těhotenství (kriminální delikventi se častěji narodí předčasně)
4. Rychlejší nástup sexuality
5. Méně stabilní vztahy (tzv. bonding)
6. Nižší rodičovské investice
7. Kratší dobu života

Všechny tyto znaky odpovídají životnímu stylu negroidů.

Biologické studie a politická agenda

Všechny genetické a biologické studie na pachatelích kriminálního chování byly prováděny na bílých, vzhledem k tomu, že protestní pochody zabránily výzkumu na černých (Gibbs, 1995).

Testosteron, agresivita a delikvence

Dabbs a Moriss (1990) uvádějí, že nejvyšší hladinu testosteronu mají v průměru negroidé a nejnižší mongoloidé. Europoidé jsou uprostřed. Hladina testosteronu pozitivně koreluje s delikvencí v dětství i dospělosti, požíváním drog a alkoholu, vojenskou neposlušností a množstvím sexuálních partnerů. Testosteron je facilitátorem agresivity a libida. Nyborg (1994) poukazuje na to, že hladina testosteronu klesá s věkem výrazněji u černých, což by mohlo vysvětlovat, proč kriminalita bílých a černých po 40. roce věku konverguje.*

* Zvýšená hladina testosteronu pravděpodobně není důsledkem diskriminace, jelikož stres a ztráta společenského statusu hladinu testosteronu u primátů a u mužů redukuje (Kemper, 1990)

Inteligence, morálka a delikvence

Vztah inteligence a morálky sumarizuje Levin (1997, s.55):

- * Průměrné IQ vězňů je 92.
- * Chlapci s nízkým IQ mají tendenci být agresivnější.
- * Schopnost morálního uvažování pozitivně koreluje s inteligencí (především verbální) a s prosociálním chováním (r=0,28).

* Korelace mezi IQ a čestností/altruismem se pohybuje v rozmezí r=0,320,62.

Existuje negativní monotónický vztah mezi krutostí / závažností delikvence a IQ (Lynam, D. et al., 1993). Sociální patologie mají inverzní vztah k IQ v posledním kvartilu (tj. pod IQ 90) je 5x více výskytu než v prvním kvartilu (tj. nad IQ 110) (Jensen, 1998, s.271)

Zabíjecí technologie a sebekontrola

Zajímavý názor je, že násilí vzroste, když skupina

adoptuje zabíjecí technologie, které sama nevyrobila. Levin (1997, s.178-181) předpokládá, že sebekontrola před zneužitím jde ruku v ruce s intelektem a jinými vlastnostmi, které vedou k vynálezu a výrobě zabíjecích technologií. U populace, která zabíjecí technologie pouze adoptovala a nevymyslela, se nevyvinuly kontrolní mechanismy před jejich zneužitím. (Podobně jako se u skupin, které neobjevily fermentaci, nevyvinula tolerance na alkohol.)

Faktem je, že zbraň nosí mnohem více mladých černochů než bělochů a jsou připraveni ji použít, a to i v hádkách, které bílí považují za triviální. Komunikační styl černých je více konfrontační. Vážnou roli hraje i neshoda mezi černou emocionalitou a odpověďmi bílých, kteří špatně interpretují černou reaktivitu (křik, zlost).*

* Samotná dostupnost zbraní ještě nevede k vyššímu počtu vražd. Příkladem by mohlo být Švýcarsko, kde každý dospělý muž vlastní zbraň, ale počet vražd je zde velmi malý.

Média a politická korektnost

Média přistupují ke kriminalitě bílých a černých asymetricky. Poměrně časté vraždy bílých černými jsou málokdy publikovány, vzácnější útoky bílých na černé jsou skandalizovány (Levin, 1997, s. 295)

Připravenost k násilí a evoluce

Rushton (1997a, s.231) se domnívá, že připravenost k násilí měla u rstrategů v minulosti adaptivní funkci. K-strategové budují centralizované systémy s regulovanými komunikačními mechanismy, v nichž jedinci nejdříve usilují o místo v hierarchii, které jim posléze umožní přístup ke zdrojům v závislosti na jejich postavení. Naproti tomu rstrategové budují méně centralizované organizace, ve kterých se častěji komunikuje "tváří v tvář" a osobní dominance hraje velkou roli. Pokaždé, když se objeví nové zdroje, znovu se o ně bojuje.*

* Dalo by se říci, že tzv. pecking order je u rstrategů daleko chaotičtější a labilnější. **Pokračování příště**

K čemu máme politické debaty?

Politické debaty mají v naší zemi velkou sledovanost. Pro lidi je zajímavé, když svého oblíbeného politika uvidí v televizi, může mu držet palce, v klidu si u TV obrazovky zanádat na nepřející moderátor(k)y či na politického oponenta víc po divákoví ani nikdo nechce. Máme zhruba top dvacítku politiků, kteří putují mezi pořady a stanicemi. Jeden týden v Kotli, příští svede Nedělní partii a televizní rošádu zakončí Sedmičkou. Stále se opakující lidé, stále stejná sledovanost, ale skutek "utek".

Je jisté krásné pozorovat naše poslance v ráži před kamerou, kdy si nenechají nic líbit, ovšem pořad skončí a ...? Co se děje dál? Vyřeší snad nějaké problémy? Celý pořad sice slyšíme, co by bylo, kdyby ... Jenže to "kdyby" už je dávno tady, ale ono stále nic. Když si potom někdo, kdo nemůže spát, pustí na ČT2 záznam z Poslanecké sněmovny, aby zhlédl své politické vzory v akci, nestačí se divit. Když volič mezi hrstkou poslanců najde i toho "svého", kterému dal hlas, zjistí, že půlku jednání čte noviny, pak někam odběhne, až se vrátí, tak si shrupne, vyřuká si SMSku, odmává nějaké hlasování a má po šichtě. (Netvrdím, že je to tak vždycky, když se v PS natáčí pro večerní zprávy, které patří k nejsledovanějším pořadům, jsou všichni poslanci

v akci.)
A tak nás politikové v nedělních debatách omračují svojí aktivitou a pracovním zapálením, rozeberou pár problémů, aby i volič věděl, že se stále něco řeší, naoko projeví svoji stranickou poslušnost, když se pohádají a pak ruku v ruce společně hlasují ve sněmovně.

Např. Sedmička z 15.2., ve které Topolánek několikrát přesvědčoval Kalouska, ať se spojí s ODS. S tím, jak upadají procenta ČSSD a důvěra ve vládu klesla na bod mrazu, bude jisté pro Kalouska těžké nepodlehnout Topolánkovi vábení, že by se po pravděpodobně odesáky vyhraných volbách mohl těšit na nějaké to vládní křesíčko.

Kalousek samozřejmě před kamerami zachoval provládní tvář; jisté však uvažuje, jak s elegancí opustit potápějící se loď. Krysy opouštějí loď první, kapitán poslední. Následující týden nám tedy ukáží, kdo je opravdová krysa a kdo Kapitán.

Zpátky však k debatním pořadům. Jak naši politici pochopili, jde o šou, kterou předvedou voličům a mají vyhráno. Skutečné problémy však neřeší. Jak sami vědí, když jste pravidelně vidět v TV a v novinách, existujete a máte co nabídnout, jinak, jakoby jste nebyl.

Martin Mynařík

Osloví Republikáni dolních deset miliónů

Je tomu už 117 let kdy česká politická a intelektuální elita za podpory českého kapitálu si mohla přebíhat v časopise ČAS dvě otázky filozofa Huberta G. Schauera: "Co je úkolem našeho národa? Jaká je naše národní existence?" Tenkrát tyto zásadní otázky vyvolaly skandál a všechno co s touto existencí národa souviselo.

Musíme si uvědomit, že vzdělání a rozhled elit té doby byly neměřitelně větší než dnešních českých politických elit. Dle mých poznatků čím mladší tím nižší úroveň a omezený obzor. Už po 32 letech dostal český národ za pomoci Slováků příležitost dokázat, že má více než na pouhé trvání. Podlehli až daleko silnějšímu nepříteli v roce 1938 a daleko záluďnějšímu v roce 1989, kdy se opět útočí na naši národní existenci.

Otázky pana Schauera neztratily na aktuálnosti vůbec nic. Vlastizrádci vzývají TGM a při tom šlapou po jeho odkazu, rozbily Československo. Udělali z něj dva malé státy a rozkradly jeho bohatství. Neměli bychom se ptát dnešních českých poslanců: Co je úkolem našeho národa? Jaká je naše národní existence? Měli bychom doplňovat Shauerovu poučku: "politicky žijeme ze dne na den a národ bude zajištěn, budeli jeho snažení v souladu s ideálním rádem světovým".

Před rozbořením současné situace si dovolím položit několik otázek. Koho reprezentuje naše vláda a naši lhostejností volení poslanci a zastupitelé? Koho reprezentují čeští sportovci? Koho reprezentuje a komu bude sloužit současná česká armáda? Analýza těchto otázek by vydala na knihu, ale základní odpověď je

jednoduchá. Reprezentují sami sebe a hledí jenom na svůj finanční prospěch, bez ohledu na těch dolních deset miliónů, kteří je vlastně žíví.

Myslíte si, že nějakých 35 000 žoldáků podporovaných miliónem povolanych brančů bez základního vojenského výcviku je schopno v případě konfliktu ubránit Českou republiku? Nebo ochrání vzdušný prostor republiky, který už stejně podle smluv patří někomu jinému, 12 nadzvukových letadel, když jich jenom Německo má tisíckrát víc? Jenže to co jsem tady nastínil je velice odborná záležitost, a proto se vrátím k tomu co se dotýká každého z nás

Všechny vlády od roku 1990 slibovaly blahobyt a svobodu. Po třinácti letech vládnutí to vypadá tak, že důchodce za svůj důchod si nekoupí tolik co v roce 1989 tedy v době socialismu. Nehledě k tomu, že se neustále zvyšuje hranice odchodu do důchodu. Tihle "žraloci" počítají s tím, že po zvýšení věkové hranice nebude nutno tyto důchody vyplácet! Pro mne nepochopitelné proč nás de facto zatáhli do EU a neustále podporují ty co je ožebračují?

Jako místopředseda OHK stále doufám, že se konečně probudí ty statisíce živnostníků a malých podnikatelů, kterým třináct let slibuje tato kamarila vlastizrádců podporu. Skutečností je, že si z nich dělají třináct let jenom "dojnou krávu"! A nyní to jde na tvrdo. Stanovena minimální povinná daň, sociální a zdravotní pojištění bez ohledu na hospodářský výsledek.

Dokončení na straně 3

Od desíti k nule

Všichni jsme si nejednou položili otázku Co nám tato socialistická vláda přinesla? Rozmazávat co zde pokazila, komu zkazila život, co se zde děje za bezpráví, si myslím, že není vhodné hned do úvodu.. V našem státě, respektive ve vládě, vznikl sport obviňovat ze svých nezdarů vlády minulé. Není nic lepší vizitkou, než samotný fyzický vzhled některých našich pánů ministrů. Do vlády vstupovali s holými zadky se štíhlými postavami, z úřadů ministrů, dozorčích atd. odchází s krásnými prasečími ovárky, třemi bradami, a tučnými konty v zahraničních bankách. Kdo by své, "pracně" vydělané miliony, vložil do českých bank, kterým hrozí možný krach. Nebyl by to případ ojedinělý.

Po tzv. šaškárně, neboli sametové revoluci se tu změnilo pár pravd, které nám 40 let rudí bratři tvrdili. Otevřeli se hranice, a my "hloupí" čecháčkové, jsme náhle zjistili, že západ není jedna velká žumpa, že západ májak stinné, tak i slunné stránky. Změnila se orientovanost západních států na naši "velmoc". Někteří spekulanti, zde chtěli investovat, některé zde chtěli jen získat levnou pracovní sílu nic neobvyklého. Je přirozené, že vláda, jež byla ustanovena po roce 89, měla plně ruce práce na oživení životního prostředí a obchodních vztahů se sousedními západními státy. Vláda, vzniklá z tehdejšího OF, která začala tvořit nové dějiny našeho státu, se musela nejednou odvolávat na vládu minulou, jak nás stát zazdila. Proto se mi zdá vcelku nelogické, když v dnešní době, 141 let po ubohé sametové revoluci, se nynější vlády stále odvolávají na dobu před rokem 1989, nebo kritizují vládu, vzniklou z OF. Je smutné, že tito politici, kteří mají plná ústa urážek vlád minulých, se podíleli celých 14 let na tvorbě našeho nového "svobodného" státu. Velká většina z nich jsou staré komunistické garnitury, převlékli kabáty, zahodili rudé knížky a zůstali ve vládě. Jediné "bolestivé" co museli udělat, byla změna strany přejmenování KSČ na ČSSD, KDU-ČSL, KSČM, případně pár bezpáteřních krys přešlo i do pravicové ODS. Je velmi jednoduché kritizovat své předchozí rivaly, těžší šije uvědomit, že ta kritika je adresovaná na samotného kritika.

Kdekdo očerňuje privatizaci, nechci jí zde obhajovat, protože je vcelku jasné, že to byl z velké části jeden velký tunel, ale nic není jen černé, nebo jen bílé. Určité množství těchto zprivatizovaných peněz pomohlo k dosažení trvale udržitelného rozvoje životního prostředí. Za vlády rudého tyрана vznikl zákon č.35/1967 Sb. o opatřeních proti znečišťování ovzduší. Tento zákon stanovoval poplatky, které se zvyšovaly podle umístění zdroje. Myslím si, že toto není tolik podstatné, kolik jaký poplatek činil, jako je spíše podstatné jaké byli emisní limity. Tyto limity se odvíjely od výšky komína tedy:

Max. výška komína	Popílek	SO ₂	Ostatní škodliviny
7 m	2,5 kg/h	2 kg/h	4 kg/h
100 m	400 kg/h	375 kg/h	750 kg/h
300 m	3000 kg/h	8665 kg/h	6500 kg/h

Dnem 1.10.1991 nabyly účinnosti zákony č. 309/1991 Sb. ač. 389/1991 Sb. o státní správě v ochraně ovzduší. Zákonem bylo stanoveno, že velké a střední zdroje znečišťování ovzduší musí být uvedeny do souladu s emisními limity nejpozději do 31.12.1997. "Je ctí České republiky, že v tak krátkém čase a z vlastních prostředků, získaných převážně z privatizace národního hospodářství, dokázala vyřešit problém znečišťování ovzduší na svém území ještě v minulém století." Tímto bych rád podotkl, že každý kdo očerňuje privatizaci si neuvědomuje, že kdyby k zprivatizování hospodářství nedošlo, tak bychom pravděpodobně dýchali stejně zkažený vzduch jako před 15 lety. Člověk si rychle zvyká na příjemnosti než na negativní okolnosti, které jeho život provází. Zkusme si každý vzpomenout na šedý snih, na zničené lesy v Krušných horách, na časté inverze atd. Dle mého názoru, vláda, která je u moci nyní, ČSSD, tak by se tak leda zmohla na zavření všech podniků co znečišťovaly, než aby se tomu snažili zamezit. Od roku 1996 tento stát prožívá těžké chvíle, inflace, rušení řady podniků, propouštění, narůstání sociálních dávek pro obyvatelstvo, které raději bude příživníky, než aby se snažilo sehnat práci obhajovat se tím, že práce kterou nabízí je pod jejich úroveň, protože by za ní dostali 10 000,hrubého a na podpoře s pěti dětmi dostává třeba i 2x víc, mi přijde jako absolutní nehoráznost. Nikdo nedá post generálního ředitele bystity, která nemá ani základní vzdělání! Podívejme se z ekonomické hlediska, jak naše Sociální Demokracie vede tento stát za posledních pár let. V letech 1993-1995 (u moci pravicová politika ODS, SPRRČ) prožívala česká ekonomika období expanze. Růst HDP zrychloval z 0,6% v roce 1993 až na 6,4% v roce 1995. Růst ekonomiky byl podněcován hlavně vysokou mírou investic. Od roku 1996 (nové volby, je zvolena ČSSD) se však růst začal zpomalovat ekonomika se dostala do fáze recese. V roce 1998 již došlo k poklesu HDP o 2,7%. A do roku 2004 stále klesá. Průběh tohoto hospodářského cyklu byl ovšem značně umocněn chováním naší centrální banky. Ta v roce 1996 zvýšila bankám povinnou míru rezerv a zpomalila růst peněžní zásoby.

Osloví Republikáni dolních deset miliónů

Dokončení ze strany 2

Jenže tady se řeší neustálé důsledky a nikoliv jejich příčiny. Je to důsledek schisofrenie této společnosti a nutnost získat peníze na své prebendy stůj co stůj. Proč tedy s povinností platit minimální daně nebylo stanovena minimální cena fakturační hodiny živnostníka či podnikatele? V Německu je stanovena pro každý obor podnikání. Pro firmu pracující ve stavebnictví je stanovena minimální fakturační cena 33 Euro na hodinu. Kontrolní roční vyúčtování pro finanční úřad vypadá takto: (Počet majitelů + počet zaměstnanců) x počet zákonem stanovených pracovních hodin za rok x 33 Euro = minimální částka hrubého zisku. To je ta minimální částka od které se vyměňují daně!

Každému komu nečiní potíže s kupeckými počty je jasné, že by okamžitě došlo ke státnímu bankrotu. Po tomto dlouhém úvodu se můžeme pustit do rozboru současné situace. Výsledkem by mělo být zda jsme schopni konečně oslovit před volbami do parlamentu EU dolních deset miliónů? První den nového roku ukázal jak se umí pravicový politik vetřít do kožichu české společnosti. Ukázal levicové kašpary, kteří jsou přímo ukázkou ultra pravicových politiků.

Prototypem pravicového politika dle současného projevu není žádný předseda vládnoucí bandy pěti, ale prezident republiky. Předvedl jak lze si zahrávat s voličem a tahat ho za "fusekli". Pan profesor nám předvedl jak má vypadat postoj přednášejícího v posluchárně vysoké školy. Vidění světa prezentované v projevu hlavy státu nebylo tak razantní jako za dob, kdy nás Klaus zatáhl do EU.

Znamenitě nám předvedl jako prezident vnímá zákonitosti života. Poukázal na rozdrobenost lidských osudů se zdůrazněním, že si každý svůj osud ovlivňuje sám. Varoval před přemrštěnou rolí státu. Jak krásně řekl národu, že jsou u koryta ti, jejichž úkolem je učit lidi ve jménu globalizace, že musí žít stát, ale stát jim nic neposkytne. Musí se každý postarat sám o sebe. Nezlote se na mne, ale to, že říká pan profesor národu pravdu do očí je mně sympatické. Jenom se ptám jak dlouho si to národ nechá líbit? Protože neútočil na "socany" oplatil s klaunovským úsměvem předseda vlády stejnou mincí. Vysmívá se národu do očí, když zhodnotil prezidentův projev jako povedenou ukázkou žánru a dodal, že k hlavě státu nemá připomínky.

Proč vynechal šanci pustit se do ideového protivníka, který mu výroky a vety během roku ztrpčoval život a připravil mu bezesné noci? Místo toho začal vysvětlovat, co chce vláda učinit v rámci druhé etapy reformy veřejných financí. Opět krásná ukázkou, kdy další v řadě říká národu do očí, zvolili jste si nás a my Vás nyní ozebračíme.

Aby Vladimír Špidla nevytáhl, že táhnou za jeden provaz, vyslovil "silný nesouhlas" s jedním momentem prezidentova projevu, kdy šlo o Klausovo hodnocení roku 2003. Přeci pro předsedu vlády mimořádný

Příliš drahý výlet do pekla

České matky posílají do války, kterou nám nikdo nevyhlásil, své syny. Tentokrát do Afghánistánu. Zní to možná příliš morbidně, ale téžít z jejich případného neúspěchu budou pouze nejbližší příbuzní. Např. vdova po zabitém manželovi si přičipše na konto 482 tisíc. Každé její dítě si přijde k podobné sumičce 538 tisíc.

Přeživší veteráni se také nemusí "stydět" za své honoreře. Částeční invalidé mají na jednotlivých člech předem nalepené částky 804 tisíc. Plně invalidní 1.608.000 Kč. Úplně zdraví "Rambové" si také posílí své měsíční zoldy. Doma 17 tisíc a v Afghánistánu jim přiklepnou na prkno dalších 50 tisíc, což nebere ani

Pedofilové a nositelé dalších zvráceností musí být od společnosti izolováni

I když je dne na tapetě a v centru zájmu veřejnosti především díky belgické tragédii pedofilie není možné zapomínat na fakt, že deviací je velké množství a že je nutné všechny jejich nositele izolovat od řádné společnosti. Na tomto konkrétním příkladu lze však použít obecná stanoviska a východiska pro další postup.

Belgický proces století s pedofilem Markem Dutrouxem zahájil diskusi na téma, do jaké míry se může demokratická společnost proti takovým agresorům a sexuálnímu sadistům bránit. Inspirující může být úprava německá, která i příčetné pachatele závažně násilné a sexuálně motivované trestné činnosti umožňuje doživotně držet pod zámekem Slovy německého kancléře Gerharda Schrödera: "Wegschliessen und zwar für immer", neboli pod zámek, a to navždy. Ne vždy je totiž možno uložit trest odnětí svobody na doživotí. Již od třicátých let minulého století v Německu platí, že soud odsuzující pachatele za určité závažné trestné činy může vedle trestu nařídít tzv. ochrannou detenci, pokud ze znaleckých posudků vyplývá, že pachatel je pro společnost nebezpečný.

Ochranná detence, na rozdíl od trestu, neslouží k potrestání spáchaného bezpráví, nýbrž k ochraně veřejnosti před pachateli trestných činů. Má působit preventivně a do budoucna odstranit nebezpečí, které od pachatelů hrozí. Toto opatření je zpravidla nařizováno bez časového omezení, přičemž soud musí z

byl, protože prý proběhlo úspěšné referendum o vstupu do EU. To je opravdu mimořádný jev. Korunu tomu nasadil svým vystoupením v Sedmičce, kde předvedl jak dokáže být smířlivý, dalo by se říci přímo patolízal. Jeho spálená zem, kterou přebíral po vládách ODS a stala se pojmem nepoužil. Poznamenal jenom, že vláda musela zasáhnout do nemocenské, protože to jinak nešlo. "Zatáhli jsme za záchrannou brzdu. Neradi, ale museli jsme", jak prohlásil.

Správně tohoto nenadálého vakua využil předseda KSČM Miroslav Grebeníček. Kdy prohlásil na adresu socanů: "Po předvolebních slibech, že nebudou zhoršovat životní podmínky občanů, už nikdo z nich ani nevzděchne" a použil známou formulaci a nazval KSČM "jedinou silou, která v parlamentu důrazně hájí zájmy dolních deseti miliónů i zájmy českého státu". Správně odhadl, kdo vlastně tvoří národ a stát.

Špidlovy bláboly, že vláda chce pomoci rodinám s více dětmi, že DPH se zvýší i v šeho mimo potravin a léků. Získané peníze použijí na pozvednutí vědy a výzkumu. A že se bude snažit vstříc podnikatelům. Zapomněl říci pravdu. Veškeré finance sežere státní dluh, proto nedostane nic ani věda a výzkum, ale navíc ještě více podojí podnikatele. Nemohl říci, že ve státě sluhů nikde jinde se peníze nedají vzít. Bylo by to kontraproaktivní.

Musí se mlčet o likvidaci státních akciových koncernů, které jediné mohly konkurovat nadnárodním společnostem. Nesmí se mluvit pravda o zahraničních investicích, které nahrazují cizineckou legii, nebo okupační vojska. Anglické přísloví "Rozděl a panuj" a židovské "Nemůžeš zničit konkurenci, tak ji kup!" je tabu. Kolik je ještě takových nedotknutelných pravd? Většina ekonomů používá virtuální ekonomiku pouze v počítačích jako nějakou počítačovou hru. Jak známo taková hra je jenom o hráči a všichni ostatní jsou určeni k likvidaci.

Opustí nás konečně republikánský fundamentalismus a začneme vnímat zákonitosti života národa a společnosti. Zamysleme se na počátku nového roku co vlastně potřebuje národ a jak má vypadat, aby byl akceschopný a připraven k obraně. V této soutěži bychom měli už konečně říci s kým skutečně ukázat světlo na konci tunelu. Jestliže to nedokážeme nemáme šanci v nastávajících volbách do evropského parlamentu a nikdo nebude nás brát vážně. Čekat na další zhoršení poměrů, které zde byly po druhé světové válce je zatím nesmysl.

Ivo Vlk

věčně připitý poslanec Kott a většina jeho méně aktivních kolegů v poslanecké sněmovně.

Věřím, že mně při čtení těchto řádků neproklíná každý, kdo má co zadostiučinění ve válečných taženích našich hrdinů od Masarykových legionářů, po "svobodovce", či "rafany" z anglických perutí. Věřím, že kámen po mně nevrhne nikdo z těch, co nasazovali život za svou vlast.

To ovšem nemohu nikdy očekávat od po zuby ozbrojených profesionálních dobrodruhů, kteří si jedou naostro vyzkoušet své vojenské schopnosti do země, která dokázala položit na lopatky jiné " frajery" (viz. Sovětský svaz).

VV

úřední povinnosti každé dva roky zkoumat, zda podmínky pro jeho pokračování trvají.

V současné době je v Německu v ochranné detenci asi 300 pachatelů, přičemž více než polovina z nich jsou sexuální delikventi. Toto ustanovení německého trestního zákona se stalo i předmětem stížností ke Spolkovému ústavnímu soudu. Ten 5. února 2004 stížnost jako nedůvodnou zamítl a uvedl: "Je povinností státu svoje občany před nebezpečnými pachateli závažně trestné činnosti chránit a převažující zájem na ochraně společnosti tak ospravedlňuje omezení jejich osobní svobody. Dlouhodobé umístění v ochranné detenci nesnižuje lidskou důstojnost, pokud je toto opatření nezbytné z důvodů trvajících nebezpečnosti pachatele pro společnost."

Vyslovit se takto český politik, byl by považován za pracovitěho extrémistu. Platná právní ústava v ČR takový postup vůči psychicky zdravým pachatelům neumožňuje. Příčetnému pachateli nelze uložit ani ochranné léčení, protože není co léčit, a tak i agresivní a vysoce nebezpečný pachatel, jeli psychicky zdravý, musí být po odpykání trestu propuštěn. Nový trestní zákoník sice zavádí institut "zabezpečovací detence", ale pouze pro nepřičetné či polopřičetné pachatele.

Doufejme, že nebude muset přijít nějaký český Dutroux, aby byla odpovídající ochrana společnosti před takovými bestii zavedena.

XX

Cikánské pastorále

Hordy opilců, v doprovodu svých početných rodin, zahájily v průběhu měsíce února 2004 sérii brutálních útoků na prodejny potravin ve východoslovenské oblasti.

Situace v Trebišově, Čierné nad Tisou či Rimavské Sobotě se prý dá přirovnat k roku 1992, kdy v Los Angeles řádili černoši jako zdivočelá zvěř.

Podobnost těchto dvou nešťastných událostí je ovšem poněkud nepřiměřená, ať už co se týče napáchání škod, tak v neposlední řadě v množství zainteresovaných obyvatel v ohnisku sociálního sváru. Rasová otázka v obou případech hrála druhou, téměř bezvýznamnou roli v černošské i slovenskocikánské otázce. Obě etnika pouze předvedla a předvádí svůj sklon k choutkám nabytí koláčů bez práce a pokud se jich nedomohou, tak je alespoň pořádně rozšlapat!

Nechme však Ameriku Amerikou (ta si svůj černošský exodus vytvořila sama) a vraťme se zpět k hranicím Slovenska a Zakarpatské Ukrajiny.

Občanská obnova sudet

Občanské sdružení Vlastenecký poutník připravuje spolu s dalšími subjekty dlouhodobý evropský projekt nazvaný Občanská obnova Sudet. Projekt byl již částečně představen v médiích a jeho autoři chtějí získat další spolupracovníky, propagátory, podporovatele ale i kritiky.

Ve svých materiálech uvádějí: "Chceme přivzvat ke spolupráci i další občanská sdružení, nadace, obce, města, organizace, školy i jednotlivce, ale také politiky, poslance, mecenáše a filantropy a každého, kdo by chtěl pomoci Sudetům při jejich rehabilitaci. Samotný název projektu vzbudil v některých kruzích rozpaky, co vlastně chceme rehabilitovat v souvislosti s použitím slova Sudety."

Pravdou je, že od původního hezkého zeměpisného názvu dostaly Sudety i nádech politický, zapříčiněný událostmi z první poloviny dvacátého století. Tento projekt však pojímá otázku Sudet poněkud širěji. Po staletí byly v pohraniční oblasti Čech i Moravy (včetně odpovídajících částí v sousedních zemích) vystaveny náporům válečným i těžkostem hospodářským, což bylo dáno především jejich úlohou pohraničních

K cikánským bouřím se oficiálně nechce vyjádřit ani noha z naší vládní kliky. Pouze první náměstek "Standova ministerstva vnitřnosti" Miroslav Koudelný utrousil: "Považujeme to za jejich (?) vnitřní záležitost."

Hřebíček na hlavíčku trefil i marihuánský vicepremiér Mareš blábolbotvarem: "Zatím nebudeme reagovat. Kdyby se mělo něco stát, slovenská vláda by nás varovala včas."

Pokud nemá Mareš v hlavě jenom sušenou trávu, měl by si spočítat, že dříve, než se jeho partáci u Vltavy domluví s bratislavskou vládou, budou parkoviště ponejvíce severočeských měst nacpaná rezavými žigulíky se slovenskými espézetkami a už dnes přeplněné cikánské byty v problémových čtvrtích prasknou ve švech.

Tak ještě na závěr a zostra, pánové Mareši a Koudelný, slovenský problém s cikánským etnikem se může již zítra stát vnitřní záležitostí každého z nás! *Vladimír C.*

oblastí. Budeme-li hovořit o nápravě, či rehabilitaci, je třeba vidět vývoj oblasti právě v kontextu několika staletí," uvádí Vlastenecký poutník.

(přetištěno z novin Náš domov)

MO Bruntál jednoznačně odmítá jakékoli snahy občanského sdružení Vlastenecký poutník o rehabilitaci pojmu Sudety.

Tento název chápeme jako synonymum zrady většiny bývalých spoluobčanů německé národnosti na naší společné vlasti Československu, synonymum nepřijatelé germánského šovinismu, synonymum toho, co se již nikdy nesmí vrátit.

Ať už je původ pojmu jakýkoliv, pravdou zůstává, že byl v naší historii dostatečně zdiskreditován, podobně jako např. původně nevinné slovo "soudruh", které rovněž nemíníme rehabilitovat.

Přestože motiv návrhu výše uvedeného sdružení je proklamován jako apolitický, jedná se o zjevnou nahrávku těm zahraničním spolkům, které se dosud nesmířily s výsledky druhé světové války.

Za MO RMS Bruntál Vasil Gašpar, předseda

... a tak to vidím já

komunisté tuto událost připravili, sami ji provedli. O tom, kdo byl v čele sametové revoluce nemůže být pochyb. Byla to Charta 77 a když se podíváme na to, kdo vlastně byli první signatáři Charty 77, zjistíme mezi nimi bývalé funkcionáře KSČ, vyloučené při prověrkách roku 1969-70, tedy po srpnu 1968, poté podepsali Chartu 77. Mezi chartisty najdeme nejen funkcionáře KSČ, ale dokonce takové výtečníky, kteří mají na svědomí lidské životy. Je to například pplk. bývalého SNB, Dr. Hromádka, který byl v 50. letech velitelem koncentračního tábora, kde schvaloval vraždy navinných obětí komunistického teroru. Tito lidé se stali trestanci jenom proto, že oni, nebo jejich rodiny byli živnostníky, rolníky, že měli soukromý majetek. Tito členové KSČ, ať již Otka Bednářová, Rita Klímová, Hromádka a další a další, tvořili jádro Charty 77 a dnes jsou ve vedení naší země.

Kdybychom měli charakterizovat vedení Československé republiky, zjistíme, že v současné době je takřka kompletně v rukou bývalých funkcionářů Komunistické strany Československa. Jestliže začneme odshora: V čele nejvyššího zákonodárného sboru Československa, tzv. Federálního shromáždění, je bývalý generální tajemník KSČ Alexander Dubček. U jeho osoby se zdržím trochu déle, protože on je ve světě přijímán s velkými poctami, s velkým potleskem, jsou mu udělovány ceny a přitom je to člověk, který nese přímou zodpovědnost za zločiny komunistické diktatury v 50. a 60. letech, člověk, který není schopen se oprostít od komunistických ideálů. Je to ten, kdo podepsal tzv. moskevské protokoly (kapitulaci Československa po srpnu 1968) a ještě v lednu 1969 podepsal zákony, které měly likvidovat opozici a potlačit demonstrace proti okupantům. Držel se v KSČ do poslední chvíle, nemínil ji opustit a když ho jeho soukmenovci vyloučili, stáhl se do pozadí. Jeho místopředsedou je bývalý komunist Zdeněk Jičínský, který se podílel na vytváření komunistické ústavy v roce 1960, novelizoval komunistickou ústavu v roce 1968 a znovu zpracovává ústavu, tentokrát údajně pro demokratické Československo. V čele federální vlády je bývalý komunist Marián Čalfa, který byl ministrem v komunistické vládě za Husáka a za Jakeše, tentýž, který připravoval novelizaci zákonů na potlačování demokracie. Ministrem zahraničních věcí a místopředsedou federální vlády je Jiří Dienstbier, komunist, který byl před rokem 1968 vykázan s dalšími dvěma pracovníky čs. velvyslanectví z Washingtonu, pro prokázanou špionážní činnost a spolupráci s StB. Tento člověk dnes vede československou diplomacii a nelze se potom divit, v jakém je stavu. Jistě sami dobře víte, že např. v Kanadě reprezentuje Československo bývalý tajemník KSS s. Šustr, ve Spojených státech Rita Klímová, což je v Československu velmi dobře známá komunistka, která zahájila svoji kariéru v 50. letech tím, že likvidovala své spolužáky na VŠ proto, že patřili k tzv. buržoazii. Tito lidé špiní pověst Československa.

Tento stav, který je ve vedení republiky, ovšem není ojedinělý, tak, jako jsou komunisté na vedoucích místech Československa, stejně tak mají

Můžeme vývoj světa ovlivnit my, nebo někdo jiný?

"Jsme podle něčího plánu zbavování rozumu i historie. Člověka přímo děsí pomyšlení, že jsme zradili sami sebe. Nevidíme kam jdeme, čím se staneme, lidé umírají bídou a sklíčeností...."

... místo voleb a sčítání hlasů navrhuji, aby vyhrál ten program, návrh, který je kvalitnější. Pokud budou lidé hodní, rozumní, vzdělání, ohleduplní a nezištní, pak to přece musí fungovat!" (Solženicyn)

"Čech se sice ohne, ale nezlomí, zase se narovná. Proto se musí stále přitlačovat, aby zůstal ohnutý, aby poslouchal a sloužil."

"Plodnost Slovanů je nežádoucí, jejich vzdělání je nebezpečné pro klid a pořádek na světě. Stačí, když budou umět počítat do sta. Každý vzdělaný člověk je naším nepřítelem. Silnější rasa vyžene ty slabé a společnost, řídicí se zákonem přírody, roztrhá směšná pouta lidskosti, vyhubí vše slabé a uprázdní místo silným!" (zákon nacismu)

Kdo chce změnit svět, lidskou společnost nepotřebuje změnit režim, ani systém, ale člověka. Proto je současný světový řád vytvářen radikální změnou vědomí a myšlení člověka. Z ní vychází všechny změny ve společnosti, politice, hospodářství, morálce i v náboženství. Všechno zdánlivě nepochopitelné, čehož jsme svědky a účastníky je realizací dokonale a dlouhodobě připravovaného programu. Významným prostředkem mocenské manipulace s lidmi, s veřejností je psychologie. Ta má obrovskou moc, rozhoduje o myšlení, náladách, strachu nebo lhostejnosti lidí. Touto technikou se rozšiřuje zejména lež, nenávisť, ovládá se veřejné mínění, projevy politiků, ale též likvidace osob, národů i států. A co hroznějšího, potlačuje se vůle k odporu a pokračování boje za jeho cíle.

Pro křesťana je základem názor bible. Jakmile si vytvoříme vlastní názor, nebo přijmeme názory druhých, dopouštíme se hříchu a obvinění z kacířství. Propagujeme-li v kapitalismu komunismus, v komunismu kapitalismus, stáváme se automaticky nepřítelem společnosti, extrémistou, rasistou, teroristou atd. Lže se tam a zase zpátky. Nemá smysl se dovolávat pravdivosti našich tvrzení. Budou zapírat, vymlouvat se, zastrašovat, hrozit, nikdy se neodvážejí usvědčit odpůrce ze lži, jen se uchylují k pomluvám a ke lžím.

Systém budování jedině správného světového názoru

vede občany k dezorientaci tak, že ničemu nerozumí. Očekávat od nich za těchto okolností logické jednání jednoduše nelze. Dlouhodobé a cílevědomé kampaně rozbíjejí veškeré zásady lidskosti, práva a morálky. Zejména televizní programy jsou natáčeny a využívány k tomu, aby působily na duše lidí. Jsou si jisti, že tímto způsobem změní vědomí člověka. Zde hraje významnou úlohu hudba a rytmus zaměřený na mládež. Rytmus připomíná pohyby při pohlavním styku, záměrně je volena hlasitost o 7 decibelů vyšší, než kolik snášejí náš nervový systém, vše je pečlivě propočteno. Mladí lidé vystaveni takové hudbě delší dobu, propadají depresím, agresivitě, hysterii, extázím, při kterých se dívky svlékají, obnažují, strhávají ze sebe i to poslední a všichni řvou jako posedlí ďáblem. Kdo se zamyslí nad texty těchto písní, zjistí stále to samé, odpor k rodičům, proti pořádku, společnosti, proti všemu. Násilí a smrt, smrt a násilí. Komu a čemu to asi vyhovuje? Lidské společnosti, která usiluje o lidsky důstojný život, o zachování zásad cti a morálky? To v žádném případě.

Zdá se, že převládá názor, kdo vládne dnes světu. Nadnárodní společnosti, jejichž vůli musí národní vlády bez odmluv plnit. Kdo má peníze a moc, ten rozhoduje. Říká se tomu "globalizace". Šanci uspět proti globálnímu útlaku slabších států má zase jen globální odpor. Obrana demokracie a všeho, co k tomu patří ve vlastní zemi se stává bojem nás všech a součástí celosvětového boje za lepší životní podmínky nás i příštích generací. "Je třeba řešit chudobu". To se objevuje na každém zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky. "Není v pořádku, když 10% populace získává 75% národních zájmů a zbytek nemá dostatek chleba ani vody." Jak nazvat takové projevy samotných šéfků globalizace, když jedině oni to mohou okamžitě změnit. Mírový rozvoj světa ohrožuje dnes už jen jeden "ismus", kapitalismus, který na válkách maximálně získává. Vyvolává však proti sobě stále větší odpor a nenávisť. Dnes už jsou podepsány dohody o vzájemné pomoci v případě napadení mezi Ruskem, Čínou, Indií, miliardová masa lidí s mohutnou výzbrojí nukleárních i biologických zbraní, včetně těch kosmických. Oceány již Ameriku neochrání. A pak je tu celý arabský svět. Zeptají se mocnosti na náš názor? Pak se musíme připojit na tu stranu, kde tušíme více pravdy, práva a spravedlnosti.

Josef Janda

... a tak to vidím já

obsazena veškerá vedoucí místa v jednotlivých organizacích, ať už to jsou zemědělská družstva, průmyslové podniky, ministerstva apod. Prezident Československé republiky pan Václav Havel se nedávno vyjádřil v tom smyslu, že vyzývá lidi, aby si udělali pořádek odzdoła. Což my považujeme za nesmysl, protože schody se zametají zásadně vždy odshora. Jestliže chceme udělat pořádek v Československu, musíme také odshora začít. Je vyloučeno, aby v době, kdy předsedou vlády a jednotlivými ministry jsou bývalí komunisté, mohlo dojít ke změnám na dalších úrovních.

125

Laštůvka odlétá do teplých krajín

V dnešní ponuré době, kdy pohled do státní kasy se tradičně rovná prohlídce dokonale vymeteného dna, se ještě stále nachází v parlamentu drzostiplní poslanci, kteří vymetou pár set tisíc korun z rohů pokladnice našeho státu a hurá do světa. Tentokrát na Blízký východ.

Vladimír Laštůvka (ČSSD) si s pomocí kumpánů vymyslel báchoru o nějakém mírotvorství mezi Izraelem a Palestinou. On se prý stane tím vyvoleným, který seřve po zuby ozbrojené Židy a jejich oponenty s kamením a zápalnými lahvemi. Naivně se domnívá a svým voličům nalhává, že bojovníci znesvářených stran se poslušně odeberou do svých rodin a své patriotství pověsí na hřebík. Těmto kecům asi uvěřil pouze trouba, který partě, doprovázející nejspíše pomateného poslance, vystavil pŮlmilionový šek na cestu do

orientu.

Nebudeme si nic namlouvat. Laštůvka a jeho sebranka dovolenkářů, dotovaných z našich daní, si vyválejí své zadky v písku pláží Středomořího moře, naplní věčně hladové pupky v nejlepších restauracích, v "jarmulkách" si oklepou hlavy o zeď nářků, nahlédnou do prázdného Božího hrobu a hurá domů opět obelhat voliče lživými informacemi o tom, jak se rabíni tahají za vousy údivem nad jejich diplomatickou genialitou. Jak Arafat křičí: "Heuréka! Češi vnesli mír do duší palestinského a židovského lidu!"

Mám chuť si odplivnout a pořádně zarvat: "Tak už dost! Přestaňte dělat z voličů voly!"

Vladimír Cekota

Chystá se majetkový převrat?

Dle ústavní listiny základních práv a svobod má každý právo na svobodnou volbu povolání i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost

Sněmovna definitivně schválila novelu zákona o zemědělství. Ten obsahuje podmínky bezúhonnosti a odbornosti. Bez jejich splnění nesmí nikdo podnikat na zemědělské půdě za účelem dosahování zisku. Smí vyrábět potraviny pro sebe, ale nesmí je prodávat, aby si tak zajišťoval prostředky pro zajištění svých základních potřeb.

Dle ústavní listiny základních práv a svobod má každý právo na svobodnou volbu povolání i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Jakékoliv omezení práva jednotlivce může být učiněno pouze ve veřejném zájmu a za úhradu. To nám zaručuje ústava.

Není však ve veřejném zájmu, aby se ten, kdo byl trestně stíhán a nemůže najít zaměstnání, nemohl začít živit podnikáním na zemědělské půdě. Ztratil by tak jednu z posledních možností se zařadit do společnosti jako plnohodnotný občan a byl by „odsouzen“ k recidivitě.

Ještě horší dopady má podmínka odbornosti, čímž se rozumí absolvování střední zemědělské školy, odborného rekvalifikačního kursu nebo praxi v zemědělském podniku po dobu minimálně pět let. Podnikání v zemědělství je živnost volná, nevyžaduje tedy z hlediska ochrany veřejných zájmů odbornou způsobilost. Nedokonalost nebo chyby v tomto podnikání neohrožují veřejný zájem, ale pouze zájmy (příjmy) podnikatele. Proto podmínku považují za protiústavní.

Domnívám se, že skutečným důvodem proč vláda tyto podmínky do zákona zařadila je snaha zabránit vzniku nových podnikatelů, kteří by mohli odebrat část pozemků a dotací právníkům osobám. Hříznost celé akce je možné pochopit až v návaznosti na další tři

vládou podporované předpisy.

Zákonem o nájmu zemědělské půdy se autoři pokoušejí vlastníkům půdy zabránit, aby mohli v následujících 14 letech dát vypověď z nájmu nebo zvýšit nájemné. Zatímco nájemce ji může podnájemat za jakoukoli cenu!

Jakousi ústupovou variantou je vládní návrh změny občanského zákoníka, kde je minimální výpovědní doba "pouhých" pět let.

Návrh novely transformačního zákona chce vyvinut společnosti, vzniklé druhotnou majetkovou transformací z původních zemědělských družstev, z zodpovědnosti za vydání náhrad za vnesené zemědělské majetky. Oprávněné osoby se mají dočkat pouze možnosti získat podíly na majetku se zápornou tržní hodnotou (cesty, opuštěné a zdevastované stavby, meliorace) v původních družstvech, většinou již likvidovaných v konkurzech.

Vlastníci pozemků je tak nebudou moci přímo obhospodařovat, nebudou moci vyjednat vyšší nájemné nebo nájem vypovědět. Budou nepřímo nuceni k prodeji pozemků hluboko pod tržní cenou.

Dotace na půdu při zemědělském obhospodařování se mají výrazně zvýšit, ale vláda prosazuje "zákonná" opatření, která by je udržela pouze v rukou vyvolených. To je pokus o protiústavní majetkový převrat na venkově.

Ti co v devadesátých letech začali lopotně sami hospodařit, mají vlastně štěstí. Všechny ostatní, ať členy nebo nečleny původních družstev a dnešních společností, chce vláda definitivně vykrást.

(Přetiskujeme z Hospodářských novin)

REPUBLIKÁNI MS

PŘIHLÁŠKA DO OKRSKOVÉ VOLEBNÍ KOMISE

Jméno:.....

Příjmení:.....

Datum nar.:.....

Adresa:.....

PSČ: Telefon:.....

Okrsek ve kterém chci pracovat:.....

PŘIHLAŠUJI SE ZA ČLENA OKRSKOVÉ VOLEBNÍ KOMISE.

Datum:

podpis

Kontakt: REPUBLIKÁNI MS, Na ostrově 28, Havlíčkův Brod 580 01, tel.: 603 527683

Oznámení

Členské schůze, i pro naše příznivce, pořádá MO RMS Příbram každé první úterý v měsíci v salonku restaurace Na Březových horách od 16.00 hod.

Informace na tel. Jaroslav Dupák 721506708 nebo písemně: Republikáni MS, Brodská 100, p.schr. 206, 26101 Příbram VIII.

ÚŘEDNÍ HODINY SEKRETARIÁTŮ:

Praha St 15-17 hod. Brno St 8-12.30 hod. Havlíčkův Brod Čt 15-16